

tagne af et Flertal i Landstingets Toldudvalg, kan Flertallet under de senere foregaaede Svingninger i den økonomiske Politikk, i Særdeleshed den stærkere Tendents til at værne om det indenlandske Arbejde, ikke tillægge denne Kjendsgjerning den samme Vægt, som den under uforandrede Forhold vilde have.

I Henhold til de fremsatte Betragtninger vilde adskillige Medlemmer af Flertallet have foretrukket at blive staaende ved de tidligere vedtagne Sæts; men da andre Medlemmer dog have fundet, at der kunde være Grund til at nedsætte dem noget, er man enedes om et allerede under Udvalgsforhandlingerne ifjor fremkommet Mæglingsforslag, hvorefter Tolden ansættes til henholdsvis 27 og 13 Ore pr. Pund, hvorved formentlig Forbrugernes Interesse er varetaget saa langt, som Hensynet til, at Fabrikationen ikke maa befrygtes at ville blive ødelagt, tillader det.

Til Position 59.

Finantsministeren har foreslaaet Tolden paa Fajance nedsat fra det ifjor vedtagne Beløb 6 Ore til 5 Ore med følgende Motivering:

„Ogsaa med Hensyn til Forholdet imellem den nuværende Told, 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. paa Stentøi og Fajance, og den gennemsnitlige Værdi af disse Varer ere Oplysninger tilveiebragte, af hvilke det formentlig fremgaar, at en større Toldnedsættelse end den af Landstinget ved Toldsætsen 6 Ore pr. Pb. vedtagne, nemlig kun $\frac{1}{4}$ Ore pr. Pb. , er ønskelig, navnlig i Forbrugernes Interesse, og dette saa meget desto mere, som der jo her er Spørgsmaal om for Størstedelen simple, i enhver Husholdning uundværlige Forbrugsartikler. For de almindelige brugte simple Varer udgjør nemlig en Told af 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. for de tungere Gjenstande, saasom Tallerkener, Fæde, Båndstel og desl., omtrent 50 pCt., for de lettere, saasom Kopper, Kruse, Terriner og desl., omtrent 20 pCt. af Indkjøbsprisen ufortoldet her i Landet, og for af begge Slags Gjenstande bestaaende Skibs-

ladninger eller Sendinger imellem 21 og 30 pCt. af Indkjøbsprisen ufortoldet under Et, for deslige Sendinger af noget finere Varer imellem 16 og 21 pCt. At den meget høie, i 1863 kun med Sportlerne 0,0528 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. forringede Told i altfor høi Grad beskytter Fabrikationen og hemmer Indførselen, fremgaar ogsaa deraf, at Indførselen af under Position 110 i Loven af 4. Juli 1863 hen hørende Stentøi og Fajance i de senere Aar er aftagen meget betydeligt, idet der nemlig gennemsnitlig er indført 1,280,653 Pb. i Aarene 1866—71. og kun 1,008,584 Pb. i Aarene 1877—81, uagtet Forbrugets samtidige store Tiltaget formedelst Befolkningens og Velstandens Tilvæxt; thi om end den indenlandske Fabrikations ved stedfundne Fremskridt efterhaanden udviklede større Evne til bedre at kunne optage Konkurrencen med Udlandet har været medvirkende hertil, har dog Toldens Høide utvivlsomt været en væsentlig medvirkende Faktor i saa Henseende Under visse Omstændigheder samt under Hensyn til Toldsætsen for Stentøi og Fajance i vore Nabolande og den betydelige Udførsel herfra Landet i 1880 372,483 Pb. er der derfor fundet Anledning til at foreslaa Toldsætsen under Lovforslagets Løbe-Ar. 59 nedsat, dog ikke, som før foreslaaet, til 4, men kun til 5 Ore pr. Pb. , hvilken Toldsæts, ligesom de foreslaaede Toldsæts for Porcellæn, tidligere har været vedtaget af et Flertal i et af Landstinget nedsat Toldudvalg. Herved paaregnes en Indtægtsafgang af 10,000 Kr.“

Da den nuværende Told paa Fajance med Forgylbning eller Forsølving er 8 $\frac{1}{2}$ og paa andet 3 $\frac{1}{2}$ pr. Pb. , gaar altsaa det af Finantsministeren stillede Forslag ud paa at sætte en fælles Told endog under den nuværende laveste Sæts. Et saadant Afslag i Beskyttelsen har Flertallet ikke kunnet gaa ind paa. Vel erkjender det, at man maa være mere varsom med ved Toldpaalæg at fordyre Fajance, som er en almindelig Forbrugsartikel, end Porcellæn, men paa den anden Side har den bestaaende indenlandske